

afgifter i kassen og ikke et spørgsmål om at sikre forbrugerne sunde fødevarer.

Vi vil selvfølgelig følge det her forslag under udvalgsarbejdet, men det var bedre, om man virkelig tog tyren ved hornene og sagde, at man ikke måtte bruge antibiotiske vækstfremmere i foderstoffer, undtagen hvis det blev ordineret af dyrlæge i forbindelse med sygdomsudbrud.

Ole Donner (DF):

De to lovforslag, vi behandler her fra henholdsvis regeringen og Enhedslisten, går jo ud på at pålægge en afgift for brugen af vækstfremmere.

Vores grundholdning i Dansk Folkeparti er den, at brugen af vækstfremmere enten skal begrænses gennem forbrugernes efterspørgsel, eller hvis lovgiverne mener, at brugen af vækstfremmere er helt tåbelig, at man så må forbyde brugen af det. At lægge afgift på det her område får karakter af, at det ikke er så slemt at bruge vækstfremmere, bare statskassen samtidig får nogle penge ind.

Men jeg kan godt lide ministerens bemærkning i den skriftlige fremsættelse, hvor ministeren gør opmærksom på, at forbruget af vækstfremmere kan falde som følge af forbrugerønsker. Det er lige vores kop te. Det er det, vi mener, og vi mener, man burde gøre noget mere for at komme med nogle oplysninger til forbrugerne, så man ikke efterspørger kød, hvor der er brugt vækstfremmere.

Vi er klart imod begge forslag.

Formanden:

Hr. Bent Hindrup Andersen som ordfører for forslagsstillerne til L 63.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Dels skal jeg komme med nogle replikker til de ordførere, der har kommenteret vores lovforslag, og dels skal jeg kommentere regeringens lovforslag på Enhedslistens vegne.

Først til de kommentarer, der har været til vores forslag: Jeg vil gerne indledningsvis sige, at baggrunden for, at vi fremsætter det, er, at vi desværre via vores medlemskab af EU ikke er i stand til at gennemføre en rimelig forbudspolitik på dette område.

I den forbindelse kan man sige, at der rigtig nok lige er taget initiativ til forbud mod virginiamycin fra regeringens side. Men der er ikke taget noget initiativ i forhold til tylosin, som i virkeligheden er langt, langt, langt mere omfattende og problematisk, også i forhold til den

humanmedicin, som den risikerer at gøre virkingsløs. Danmark har haft den holdning, at det aldrig nogen sinde skulle have været indført, men vi er blevet påtvunget tylosin i 1982 på grund af vores EU-medlemskab.

Tylosin er den mest omfattende af vækstfremmerne, og den er forbudt i Sverige, og den er en af de to antibiotiske vækstfremmere, der også er forbudt i Finland. Derfor deler jeg fuldt ud synspunkt med de ordførere, der siger, at vi bør have et forbud. Men når man så hører de samme ordførere sige, at det eneste saliggørende her i verden er, at EU får kompetence på flere og flere områder, så synes jeg, det virker meget dobbeltmoralisk.

Her synes jeg egentlig, at fødevarerministerens argumentation er klarere. Han siger, at det har vi accepteret, og derfor fører man en formel politik, der går igennem EU og opgiver, at vi herhjemme kan lave et nationalt forsvar for vores folkesundhed og vores veterinære forhold.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg synes, det er helt uacceptabelt, at vi i dag tillader tylosin, og når jeg foreslår, at vi lægger en afgift på, så er det ikke, fordi jeg er imod forbudet, men så er det, fordi mange af dem, der taler for forbudet, jo er dem, der svinebinder os til EU's diktator, når det drejer sig om, at vi ikke selv skal kunne være herre i eget hus, når det drejer sig om at sikre ordentlige fødevarer.

Med hensyn til nogle af de andre ting, der er kommet frem: Der bliver sagt, at man vil afstå fra det, fordi det er et rent skatteobjekt. Jeg vil da gerne sige, at det standpunkt deler jeg sådan set. Hvis det bare er for at dække et hul i statskassen, så er det ikke så afgørende for mig at få lavet den her afgift, medmindre den har en helt entydig adfældsregulerende effekt.

Vi har lagt os på et niveau, der er lidt højere end regeringens. Grunden til, at vi har gjort det, er, at vi siger, vi skal gå så højt, som det ærede EU tillader. Det vil sige, vi erkender, at vi skal gøre, hvad vi kan for at udnytte vort råderum inden for EU. Derfor vil jeg gerne spørge regeringen og skatteministeren, hvad grunden er til, at de ligger på et niveau, der ganske vist ikke er meget lavere, men som er noget lavere end det, som vi har foreslået i Enhedslisten.

Når nu vi har med afgiften at gøre, er motivationen for, at vi er meget ivrige for at sige, hvad tilbageføringsmidlerne skal gå til, at en afgift ikke skal få den modsatte effekt. Det var sådan, da man i Sverige indførte forbudet mod